

Nr 102

Av herr **Spångberg m. fl.**, *angående viss ändring av bestämmelserna i sjukförsäkringslagen om resebidrag.*

Patient som vårdas på sjukvårdsinrättning utskrivs ofta före det verkliga tillfrisknandet och förelägges då återbesök för ytterligare vård eller kontroll. Enligt sjukförsäkringslagen utgår bidrag till resorna för dessa återbesök. Riksförsäkringsanstalten har utfärdat tillämpningsbestämmelser, varigenom den sjuke erhåller bidrag till resa för *ett* sådant föreskrivet återbesök. Resebidrag för ytterligare återbesök erhålles endast om den sjuke fått hänvisning till återbesöket av någon läkare — vilken som helst — utanför sjukvårdsinrättningen. Bestämmelserna förefaller meningslöst tillkrånglade och den sjuke har säkert svårt att förstå dem.

Sålunda kan hänvisning för ytterligare återbesök utfärdas av samma läkare inom sjukvårdsområdet, som har hand om vården av den sjuke, dock under förutsättning att denna hänvisning av samma läkare utfärdas vid mottagning utanför sjukvårdsinrättningen. Däremot godkännes ej hänvisning från annan läkare om den utfärdats inom sjukvårdsinrättningen.

I tillämpningsbestämmelserna ges bl. a. följande anvisning.

”Med läkare åsyftas i 16 § första stycket andra punkten läkare, som vid hänvisningens meddelande ej är i tjänstgöring vid den sjukvårdsinrättning, dit hänvisningen skett. Har vid sjukvårdsinrättning anställd läkare mottagning — privat eller eljest — utom inrättningen, får hänvisningen till inrättningen, som meddelats honom vid dylik mottagning (eller sjukbesök), godtas som hänvisning i här förevarande hänseende. Om exempelvis en provinsialläkare i denna sin egenskap hänvisar en patient till sjukstuga, där provinsialläkaren själv är sjukstuguläkare, kan ersättning utgå enligt den förmånligare beräkningsgrunden. Däremot kan hänvisning till sjukvårdsinrättning av läkare, vilken meddelar hänvisningen i egenskap av läkare vid samma inrättning, icke tillerkännas sådan verkan som nyss sagts. Detta gäller vare sig vården är ämnad att komma till stånd å vederbörande läkares egen avdelning eller hos läkare å någon annan avdelning inom samma inrättning.”

Enligt tidigare gällande regler behövdes ej detta svårbegripliga hänvisningsförfarande. Resebidrag utgick då, om läkaren på sjukvårdsinrättningen ansåg att återbesök var nödvändigt för fortsatt behandling eller kontroll. Nu har det väl aldrig förekommit att läkare utanför sjukvårdsinrättning nekat hänvisning för patient, som där förelagts återbesök. Därmed blir de nya reglerna inte bara meningslösa, de medför ökade svårigheter och utgifter för den sjuke, meningslöst arbete för läkarna samt arbete och ökade utgifter för sjukhusen.

Med åberopande av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta att patient, som av läkare inom sjukvårdsinrättning anvisas återbesök för vård eller kontroll, må utan hänvisning av läkare utanför sjukvårdsinrättningen, erhålla i sjukförsäkringslagen stadgat resebidrag.

Stockholm den 23 januari 1957

Aug. Spångberg

Helge Lindström

Arvid Andersson

Lars Jonsson

Tekla Torbrink

Nr 103

Av fru **Thorsson m. fl.**, *angående vissa ändringar i familjebidragsförfattningarna.*

(Lika lydande med motion nr 86 i Första kammaren)

Stockholm den 23 januari 1957

Inga Thorsson

Ossian Sehlstedt

Carl-Erik Johansson

Mary Holmqvist

Rune Johansson

Valter Kristensson